א) ב"ב קנג:, ב) [בכת"י נוסף: אלא. וכ"ה בחוס' ב"ב קנג ע"ב ד"ה רבי

נתן, וע"ש עודן, ג) כן

מיבת דילמה וכן בתוס׳

ד"ה ואי ס"ד יש להגיה ד"ה וחי פ"ד יש כהגיה בדבריהם וליכא למימר דרב יוסף עבד עובדא באין מכחישתו ולפיכך כעם וכר, ד) [בדפו"ר: בו],

ה) [בדפו"ר: מחזקה],

בדקה], **ח**) [ברש"י שברי"ף ובר"ן: לייחסן], **ט**) [ברש"י

שברי"ף ובר"ן: בדק], י) [עי' ב"ב קנד ע"ל],

ל) [מכאן עד ולפיכך ליתא בדפו"ר ונוסף ע"פ רש"ל, ע"ש ובמהרש"א],

ל) [ביש"ש סימן יח: שזהו בניה כיון], מ) פיי שהם מן האשה שהלכה כוי

ודלא כרש"ל שהגיה פיי שהבנים שלו מן האשה

שמתה כו'. רש"א, נ) ומכאן

עד שהם מן וכו' לימה בדפו"ר ונוסף ע"פ רש"ל ע"ש ובמהרש"ה], ם) [ע"

תי"טן, ע) ולעיל עו ע"בן,

מוסף תוספות

א. ולא אמרינן גלי

בי כו"ר: מח ו [כדפו"ר: ר] [כדפו"ר: נרש"י שבר" כדחר"

רש"ל אבל רש"א מוחק

צה א מיי' פ"ט מהלי זכייה הלכה כב טוש"ע ח"מ סימן רנא :סעיף ב בהג"ה צו ב טוש"ע אה"ע סי לו

(מעיף ה צו גדה מיי׳ פ״כ מהל׳ איסורי ביאה הלכה ו ז סמג לאוין קכב טור אה"ע סימן ג:

תום' ר"י הזקן י, כאן במכחישתו וכו׳. שהיא אומרת שמן הבוקר

לא מצאוו לה מימוים אחר שחריא מימוים (ו' חדשים שונביא סימנים (די זוו שים עד שיצאו). וקא בעי דנימא נמי דאמוראי לא פליגי ואפילו רב מודה שיש לבוגרת סימנים ואיזו סימניה אצמל קאי . והאי דקאמר הרי היא . חוששים לקדושי אביה איירי במכחישתו. ות**סברא** וכו׳. אלא כי עבד איהו עובדא דלא הוה בהו הכחשה כלל שלא בדקוה עובדא דרב שמתחלת תשלום הששה חדשים יש לה דין בוגרת ואין סימנים אחרים לבוגרת האשה. שהיא מיוחסת פר"ש שכבר בדקוה פירושא מתני׳ ר״מ היא. ע) ולא היא דאפילו כל המשפחות בחזקת כשרות עומדת כדאמרי רבנן וזאת האשה שנשא כאן ידענו משפחתה ובחזקת כשרות עומדת, אבל כשנשא עומדת, אבל כשנשא אשה במדינת הים אין אנו יודעים משפחתה ואין לאשה חזקת כשרות, הילכך להשיא הבנים צריך ראיה אבל להאכילו בתרומה האב נאמז כדאיתא בהאשה ב]. ומתני׳ מפרשא בכהן בן. ישוצ להחזיק הבנים בכהנים או בישראל שיצא להחורק הבנים בכהנים או בישראל מיוחס להחזיק הבנים שיהיו ראוים לסנהדרין.
וכ"כ הר"ם באיסורי ביאה
פ"כ [ה"ר]. ולא על
הבנים. דמיירי בקטנים
הבנים. אחריה דודאי מאותה אשה הם. על הבנים. שהם מבני אותה אשה. מביא ראיה. בעדים על האשה שהיא מיוחסת שהרי לא נשאה כאז על הבנים שהם כרוכים אחריה. נכל, באשה אחת [בשתי נשים]. פר"ש אבל שתי נשים נשאתי אבי שוני נשים נשאור ומתה האחת. והר״ם [שם ה״ז, עיי״ש] פירש

העמד הגוף על חוקתו. פי׳ ותיהוי נערה יומא דמשלים שית הרי היום עשויה להשתנות וא"כ אין בה חזקה דנערות ולא חזקה דבגרות ור"י פי׳ דרגילות הן לבא בבקר ואין שייך חזקה דנערות: אלא הבא מי מפקא נפשה מחזקה. אי מספקינן לה בנערות הרי היום אין לה חזקה משום דבר לא מנערות ולא מבגרות שהרי היום עשויה להשתנות:

[והן אין מוציאין מידו בלא ראיה. וא״ת כיון דתנא דהוא מוליא

על רגלוהי כו׳י אפילו בראיה לא מפקי כו׳א. ת״ין: בזר איבא למימר

מידם אפילו הוחזקו בהם בלא ראיה כ"ש דאין מוליאין מידו וי"ל דהא קמ"ל דבראיה מיהא מוליאין דה"א כיון דלא כתב כדמהלך

> במבחשתו. פי׳ נקונטרס שמכחשת אביה

ואומרת בגרתי מאתמול ולא דה דהא ביותה דתשלים שים הייריב: דאר ם"ד לא פליגי אמאי הפיד. כי עביד רב יוסף בר מנשיה עובדה במכחשתו דהא שמואל נמי מודה לרב דאינה מקודשת אלא ש"מ דפליגי מיהא באין מכחשתו דרב נמי דקאמר מילתיה דאינה מקודשת באין מכחשתו ורב יוסף עבד עובדא כוותיה י ואית ספרים דגרסי ודלמא כי עבד רב יוסף באין מכחשתו ולפיכך כעם שמואל דאפילו רב נמי מודה לשמואל דחיישיגן ולריך גט מספק ורב יוסף עבד עובדה דלה כחד ולה נהירה דהא מתוך לישנא דגמרא משמע דלכל הפחות כרב עביד כדקאמר עבד עובדא כרב:

והילכתא כוותיה דרב. ואף על גב דבכולי גמרא

קי"ל (בכורות דף מט:) דהילכתא כוותיה דרב באיסוריג הולרך לפסוק כאן הלכה כמותו משום דאיכא אמוראי דפסקי כשמואלד: מביא ראיה על הבנים ואינו מביא ראיה על האשה. פי׳ בקונטרס שהאשה היתה נבדקת כבר בד' אמהות הודם שהוליכה למדינת הים ובגמ' מוקי בכרוכין אחריה וא"ת מאי קמ"ל מתני׳ דאין לריך להביא ראיה על האשה פשיטא דכיון דנבדקת כבר דשוב אין נריך להביא ראיה ועוד קשה אמאי אילטריך לחזור ולמיתני הא תני ליה ברישא לכן פר"י אין לריך להביא ראיה על הבנים שהן שלו דלא אמרינן שלקחה האשה איש אחר במדינת הים ולא על האשה ששיהיו בניה דכיון דכרוכין אחריה מתה מביא ראיה על הבנים ה מ פי׳ ט שהבנים שלו מן האשה שמתה אבל אינו מביא ראיה שהם מן האשה שהלכה עמו למדינת הים דידעינן בה שהיא מיוחסת שהרי כבר בדקנוה אלא מאחר שהביא ראיה שהבנים הם מאשתו שמתה

סמי מוציא מיד מי אהוא מוציא מידם בלא סימים בלא ראיה והן אין מוציאים מידו בלא ראיה דברי ר' יעקב רבי נתן אומר אם בריא הוא עליו להביא ראיה שהיה שכיב מרע ואם שכיב מרע הוא עליהם להביא ראיה שבריא היה נימא רב דאמר כרבי נתן ושמואל דאמר כר' יעקב אמר לך רב אנא דאמרי אפילו כרבי יעקב עד כאן לא קאמר ר' יעקב התם דאיכא למימר העמד ממון על חזקתו אבל הכא מי נימא העמד גוף על חזקתו ושמואל אמר אנא דאמרי אפילו לרבי נתן עד כאן לא קאמר רבי נתן התם° דכולי עלמא בחזקת בריאים קיימי מאן דקא מפיק נפשיה מחזקה הוי עליה לאיתויי ראיה אבל הכא מי קא מפקא נפשה מחזקה דקמיה נימא כהני תנאי קידשה אביה בדרך וקידשה עצמה בעיר והרי היא בוגרת תנא חדא הרי היא בוגרת לפנינו ותניא אידך חיישינן לקירושי שניהם מאי לאו חד כרב וחד כשמואל לא אידי ואידי כשמואל במכחשתו כאן בשאין מכחשתו ונימא מדמתניתא לא פליגי אמוראי נמי לא פליגי ותסברָא הא רב יוסף בריה דרב מנשיא מדוויל עבד עובדא כוותיה דרב ואיקפיד שמואל ואמר כ"ע כיילי ליה בקבא זומא והאי מדרבנן כיילי ליה בקבא רבה ואי סלקא דעתך לא פליגי אמאי קא מקפיד יודילמא כי עבד עובדא במכחשתו אמר ליה מר זומרא לרב אשי הכי אמר אמימר הילכתא כוותיה דשמואל ורב אשי אמר הילכתא כוותיה דרב והילכתא כוותיה דרב: כותני בי שיצא הוא ואשתו למד"ה ובא הוא ואשתו ובניו ואמר אשה שיצאת עמי למדינת הים הרי היא זו ואלו בניה אין צריך להביא ראיה לא על האשה ולא על הבנים מתה ואלו בניה מביא ראיה על הבנים ואינו מביא ראיה על האשה אשה נשאתי במדינת הים הרי היא זו ואלו בניה מביא ראיה על האשה ואין צריך להביא ראיה על הבנים מתה ואלו בניה צריך להביא ראיה על האשה ועל הבנים: גם' אמר רבה בר רב הונא יוכולן בכרוכים אחריה תנו רבנן יאשה נשאתי במְדינת הים מביא ראיה על האשה וא"צ להביא ראיה על הבנים ומביא ראיה על הגדולים ואין צריך להביא ראיה על הקטנים במה דברים אמורים באשה אחת אבל בשתי נשים מביא ראיה על האשה ועל הבנים על הגדולים ועל הקטנים אמר ריש לקיש

ועכשיו הוא אומר שכיב מרע הייתי והן אומרים בריא היה מי מוליא

לא

ראיה על הגדולים שאין כרוכין אחר האם אין מביא ראיה על הקטנים: באשה אחם. שאמר אשה אחת נשאתי אבל אמר

שתי נשים היו ומתה האחת ואלו בניה של זו מביא ראיה עליה

מי מוליא מיד מי. הכותב נכסיו לאחרים ולא שייר כלום דקי"ל (ב"ב דף קמו:) בשכיב מרע שאין מחנחו מחנה אם עמד דגלי דעתיה

מדלא שייר מידי דמלוה מחמת מיתה היה ואם בריא היה מתנתו מתנה

נכחים מיד מי: הוא מוליא מידם.

אם עמדו והחזיקו בנכסים ואין לריך

להביא ראיה שהיה שכ"מ ואפילו הוא

בריא עכשיו בשעת חזרה לא אמרינן

מדהשתה בריה מעיקרה בשעת

מתנה נמי בריא: רבי נתן אומר

אם בריא הוא. עכשיו בשעת חזרה

עליו להביא ראיה ואי לא מייתי

מחזקינן ליה כי השתא והיינו כרב:

ושמואל דאמר כרבי יעקב. דלא אזיל בתר השתא אלא אמרינן שמא בשעת מתנה שכיב מרע היה: התם כו'. וכיון דספיקא הוא אמרינן העמד ממון על חוקה שהיה מוחוק בה קודם מתנה זו שהיה ספק: מי חיכח למימר העמד הגוף על חוקתו. ותהוי נערה. יומא דמשלם שית אין די בה לא חזקת נערות ולא חזקת בגרות שהיום היא עומדת להשתנות: מי מפקח נפשה מחוקה. כלומר כי מספקינן לה בנערה מי מפקינן לה ס מחזקת הרבה נערות ביום משלם שית: במכחשתו. יוהא דקתני הרי היא בוגרת לפנינו במכחשתו לאביה לומר כבר בגרתי מאתמול: כולי עלמא כיילי לה. קפידא הוא דקפיד עליה ואמר לכל תלמידים נמדדה חכמה בקב קטן שיראים לסמוך על חכמתם ולהתיר ספק אשת איש: והאי מדרבנן כיילי ליה. חכמה בקבא רבה שפכו לו חכמה יתירה וסומך על בינתו להתיר ספק ולומר מדהשתא בוגרת בלפרא נמי בוגרת: אמאי קפיד. הא רב במכחשתו קאמר והאי דעבד עובדא כוותיה במכחשתו עבד אלא ודאי באין מכחשתו פליגי והאי בשאין מכחשתו עבד עובדה: בותבר' הינו לריד להבית רחיה לא על החשה. שהית מיוחסת שכבר יי בדקוה כשנשאה: ולא על הבנים. כדמוקי בגמרא בקטנים וכרוכים אחריה דבחוקת אמן הן ואין לריכים ח׳ לייחם ע״י עדים: מביא ראיה על הבנים. שהיו בני אותה חשה: וחין לריך להביח רחיה על החשה. שהיתה מיוחסת לפי שכבר

ש בדקו אחריה כשנשאה כאן: מביא

ראיה על האשה. שהיא מיוחסת

ואינו מביא ראיה על הבנים שהרי

כרוכין אחריה: מחה ואלו בניה.

שאין כאן שום הוכחה מביא ראיה על

האשה שהיא מיוחסת ועל הבנים

שמאותה אשה היו: גבז' וכולן.

דקתני מתניתין א"ל להביא ראיה על

הבנים: בכרוכין אחריה. נדבקין

אללה: מ"ר נשאתי אשה במדינת

א. ולא אמריגן גיי. דעתיה דלא גמר ומקני כיון שלא רצה לכתוב השטר כדמהלך על רגלוהי בשוקא כמו . שכתוב בשאר שטרות של בריאים. תר"פ. ב. [אלא] במכחישתו לומר קים לה שס. ג. והכא איסורא הוא. ריטנ״ל. ד. דאמימר

פסק כשמואל וכיון דהוה פלוגתא דאמימר ורב אשי פסק תלמודא כרב וכרב אשי. עס. ה. שהם בניו, וא״צ להריא ראיה על האשה לוביא ואיזו על האשה כלומר א״צ להביא ראיה שהם מאשתו שהלכה עמו למדה"י. דאיז לחוש וכו׳.

> במדינת הים אין לריך תו להביא ראיה שאותה אשה היתה מיוחסת דאין לחוש שלקח אשה הים מביח רחיה על החשה וח"ל להביח רחיה על הבנים. אחרת שם והוליד ממנה אלו בנים דמסתמא מאשתו שהוליא ומסיים ואזיל באלו בנים אמרו בקטנים ולא בגדולים דאם הביא מכאן הם מאחר שלא שמענו שנשא שם אשה אחרת והאשה שהוליא מכאן כבר בדקנוה קודם שהלכה למדינת הים י: 63 יאפילו על הקטנים שהם שהיא מיוחסת ועל הבנים שהם בניה: על הגדולים ועל הקטנים. ואפילו כרוכין אחריה דשמא בניה של חברתה היו וגדלתן:

ן פים יו יו, כי טן פיוט אפילו שתיהן קיימות והביא ראיה על האחת

והבנים כרוכים אחריה

מביא ראיה שהיא מיוחסת

ועל הבנים שהם שלה

להביא ראיה על